

lige fra Debtors Side, et Forhold, der efter Omstændighederne paa en uheldig Maade vil kunne binde Kommunerne's Handfrihed. En kommunal Kreditforening, hvis Kasseobligationer tør paaregnes at ville opnaa gunstige Kursnoteringer, og hvis Administration, der ifølge Forholdets Natur bliver langt simplere end Grundjærkreditforeningernes, vil kunne ske uden særlig stor Bekostning, formentlig derfor at ville kunne yde Kommunerne væsentlige Fordele ved Stiftelse af Laan sammenlignet med de nuværende Forhold. Som Resultat af en til samtlige Landets Kommuner med Undtagelse af Kjøbenhavns Kommune fra Komiteen rettet Henvendelse er der da ogsaa tilgaaet den Udtalelse fra Bestyrelserne for 12 af Landets 21 Amtskommuner, for 53 af Landets 67 Købstadkommuner samt for 380 over hele Landet spredte Sognekommuner gaaende ud paa, at de paagældende kommunalbestyrelser ville anse Oprettelsen af en kommunal Kreditforening som en for Kommunerne nyttig og ønskelig Foranstaltning.

I Henhold til det saaledes fremkomne har Regeringen ment at burde søge Sagen fremmet ved Forelæggelse af foranstaaende Lovforslag, der stemmer med et af Komiteen fremjat Udkast. Paa eet Punkt har man dog ment at burde ændre Udkastet, idet dette intet indeholdt om Ydelser fra Medlemmernes Side til Dannelselse og Vedligeholdelsen af en Reservecfond for Foreningen; i Lovforslagets § 2 f har man optaget en Bestemmelse i saa Henseende, idet et saadant Fond skønnes uundværlig og formentlig kun vil bidrage til yderligere at styrke Tilliden til Foreningens Soliditet.

Det følger af Kreditforeningernes Væsen, at de Kommuner, der indtræde som Medlemmer i en kommunal Kreditforening, blive solidarisk ansvarlige for Foreningens Forpligtelser, men der er næppe Grund til at berygte, at et saadant Ansvar skulde blive effektivt; der kræves jo nemlig ifølge den gældende Lovgivning til Stiftelse af Laan for Kommuner Tilladelse fra højere Myndighed — for Købstædernes og Handelspladsernes Vedkommende fra Indenrigsministeriet, for Sognekommunerne fra Amtsrådet —, og ved Meddelelse af slige Tilladelser bliver der at tage Hensyn til vedkommende Kommunes hele økonomiske Status.

Til Oplysning om det Omslag, i hvilket Kommuner optræde som Laansøgere, bemærkes eksempelvis, at der viser sig en jævn og stadig Stigning i de Beløb, der af Sparekasserne ere udlånte til Kommuner. Ifølge de af Sparekasseinspektøren i Ministerialtidende B. offentliggjorte Beretninger udgjorde saaledes Kasseernes Udlaan til Kommuner ved Udgangen af:

Regnskabsaaaret 1891—92:	10,829,740 Kr.
— 1892—93:	11,854,701 —
— 1893—94:	12,811,196 —
— 1894—95:	14,435,863 —
— 1895—96:	15,560,974 —

Ifølge de fra Statsanstalten for Livsforsikring ligeledes i Ministerialtidende B. offentliggjorte Beretninger har den nævnte Anstalt udlånt til Kommuner:

i 1892:	292,200 Kr.
i 1893:	259,000 —
i 1894:	1,611,800 —
i 1895:	231,499 —
i 1896:	171,000 —